



21. sep 2008 kl. 14:38

Madeleines Madteater rammer himmelsk plet

Der varmes op under alle sanser, når Madeleines Madteater holder gæstebud med madkasser og hovedløse installationer.

Af [Monna Dithmer](#)

Ny inspiration til madkassen? Der er humor på bordet, når Madeleines Madteater nu på tredje sæson går nye veje for at iscenesætte måltidet som teater.

Her sidder vi i det eksklusive madtempel på bløde hynder og får en madkasse i skødet. Værsgo' og spis.

Under det gennemsigtige låg slynger et lille stykke ål sig på et leje af hvidt rispapir, delikat overstrøet med bittesmå nip af grønne urter.

En miniatureinstallation, der minder om Snehvide i glaskisten. Haps! Det er i det hele taget utroligt, hvad man bliver budt på i 'Brød og Skuespil', der bestemt er andet end et opgraderet tupperwareparty.

Fodbad og krabber

Kvinder med strømpebukser på bør dog tage sig i agt (især hvis de også har bukser på).

For inden man får set sig om, sidder man med fødderne i fodbad og kan samtidig frit vælge en af de hvide skåle, der som store åkander står foran os på gulvet.

Er man til friteret eller pocheret krabbe med skum af blegselleri? Et par kvinder i sort agerer tjenende ånder med en saliggørende omsorg: Lidt lavendelsalt til fødderne?

Wellness for maven

Det er ren wellness, også for maven. Vi starter i vandets element. Det bølger – også med glimt af himmel og bløde babyer – i lysende cirkler på gulvet.

En renselse – så blev vi da som børn på ny. Det er meget intimt, nærmest rørende at se folk, der er taget ud for at spise fint, sidde der og fumle med sokkerne og få glade fødder.

Det er udfordringen ved aftenens forestilling: Vi får afprøvet vores grænser.

Kulinarisk folkeeventyr

For humlen ved madteatret er jo, at det ikke bare handler om at servere mad i et velkomponeret dramaturgisk forløb med inddragelse af alskens ritualer omkring måltidet.

»Det er dig selv, der bliver iscenesat«, udbasunerede en skarpsindig medgæst. Det var hendes mand ikke helt tryk ved, men overgav sig, efterhånden som det stod klart, at det her ikke var et sted, hvor granvoksne mænd skulle gå sultne hjem.

Allerede til start fik vi da også en solid madpose med brød og vand over skulderen.

I bedste folkeeventyrstil kunne vi drage på rejse gennem måltidet i tre akter og møde vores første prøve:

Madtest

40 sorte sleve med en vajende radise oven på noget brunt skrabsammen stikker ud fra væggen. Skal man bøje sig frem og slikke det i sig?

Senere bliver vi testet igen, da vi går tværs over et ekstremt langt sort bord, der strækker sig på tværs af rummet. Hovsa, er det nu o.k. at vade hen over det bord, man senere skal spise ved?

EMMA 'gad' nok ikke, men alt synes at gå an her i det magiske mørke rum, hvor maden på diskret og tyst vis trylles frem af tre kokke i laboratoriet i baggrunden.

Hvem havde drømt om, at fjordrejer kunne begå sig i selskab med en let sødlig mandelsuppe og mørk underlægningsmusik?

Jeg er så langt fra nogen gourmet og har ikke smagsløg nok til at dissekere forestillingen som kulinarisk oplevelse.

Blot nærmer vi os den 7. himmel, da en sky af kartoffelsne daler ned over stegte kantareller med hasselnødder og svampeskum.

Alle sanser bliver skærpet og pirret, så jeg såmænd var parat til at tage en bid af selve tallerkenen. Den havde sikkert også vist sig at smage af rå glaskål, tilsat et stænk hvid ...

I himlen

Og vi kommer faktisk i himlen, da alle fra hvert bord får besked om at gå hen og stikke hovedet op i en kæmpe kasse. Der står de, hovedløse, og ligner en fantastisk Hotel Pro Forma installation.

Hvad vi oplevede derinde, skal forblive et overraskelsesklmaks på en unik aften.

Blot er der slør i kommunikationen, når Mette Sia Martinussen og Nikolaj Danielsen lancerer forestillingen som 'Brød og skuespil' med reference til romersk hedonisme og massedisciplinering.

For det er et helt andet symbolspor, vi er inde på med fodtvætning og den store rituelt opmarcherede hovedret, hvor alle sidder bænket ved det ekstremt lange nadveragtige bord, og offerlam samt bedebrød med tændte lys går på kryds og tværs, ligesom snakken gør det.

En lysende demonstration af måltidets sakrale, forenende karakter. En himmerigsmundfuld.

[Læs flere scene anmeldelser på ibyen.dk](#)

iBYEN synes



Læserne synes [Giv din vurdering](#)

Printet fra www.ibyen.dk Mandag 22. september
Ophavsretten tilhører Politiken. Informationerne må alene anvendes til
egen, ikke-kommerciel brug.
Artiklen kan findes på adressen:
<http://ibyen.dk/scene/anmeldelser/article570632.ece>